

велѣлъ да введѣтъ единъ слонъ въ чадѣра, дѣто са разговаряли съ посланника. По даденыя знакъ, тутакси вдигнѣли завѣска та, и слонъ тѣ съ страшенъ ревъ упрѣлъ хобота си у сама та глава на Фабриція. Но Фабрицій спокойно казалъ на царя: мене тѣй малко ма сплаши нѣнѣ твойтъ слонъ, колкото вчера ма съблазни твое то злато.“ Пирръ не могѣлъ доволно да са начуди на него, и макаръ и да не са съгласилъ да върне свобода та на плѣнници тѣ, но отпуенѣлъ ги за празникъ въ Римъ, съ туй само условіе, да са евѣтъ доброволно пакъ при него плѣнници. Тѣ си отишли въ Римъ, празнували тържественно и въ назначенныя день са завърнѣли въ стана при Пирра. Сенатъ тѣ назначилъ смъртно наказаніе за тогози, който остане въ града.

3.

Слѣдующа та година (279 до Р. Х.) станѣло пакъ сраженіе. Пирръ одържалъ побѣда та, но съ туй заедно изгубилъ твърдѣ много хора. „Еще една таквазъ побѣда, казалъ той: и азъ съмъ загубенъ!“ На третѣя та година на война та за предводителъ на Римляны тѣ срѣщо Пирра былъ назначенъ юначный тѣ Фабрицій. Предъ да са сбѣжтъ войски тѣ, римекій тѣ полководецъ приелъ отъ придворныя Пирровъ врачъ писмо, въ което той му предлагалъ, за прилична награда, да отрови царя. Съ негодование прочелъ Фабрицій туй ничтожно предлаганье, и извѣстилъ на Пирра за издадничество то на негова врачъ. Изуменный тѣ Пирръ извикалъ: „по скоро слънце то ще измѣни свое то теченіе, нежели този Римлянинъ да са уклони отъ пактя на правда та!“ Той повелѣлъ да накажѣтъ врача; за благодарность, завърнѣлъ на Римляны тѣ сички тѣ плѣнници безъ искупуванье, и вторый пакъ предложилъ за миръ, но приелъ сѣ същія отвѣтъ: „преди да мыслишь за миръ, испразни по напредъ Италиа.“ За завърнѣты тѣ плѣнници, Римляны тѣ испроводили на Пирра също таквози число отъ неговы тѣ плѣнены войны. Между туй, Пирръ са боялъ да на-